

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1063/06
25.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр.Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ адвокат, против туженог ББ, кога заступа АВ, адвокат, ради својине и по противтужби туженог ББ ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.268/06 од 20.2.2006. године, у седници одржаној 25.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.268/06 од 20.2.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бајиној Башти П.бр.323/05 од 4.11.2005. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженом утврди да је тужилац по основу стицања у браку са сада пок. ПП бив. из __, сувласник са сувласничким уделом од 70,59% на викенд кући изграђеној на кат. парц. бр. аа КО ГГ, укупне површине 56 м², која се састоји од 1 гараже, 1 подрума у приземљу, 1 кухиње са нишом, 1 собе, 1 купатила, 1 предсобља и 1 терасе, на спрату куће и на земљишту испод викенд куће и земљишту које служи за редовну употребу викенд куће, те да тужени трпи да се тужилац код РГЗ Службе за катастар непокретности у ВВ упише као сувласник напред означене непокретности. Ставом другим изреке утврђено је да је тужени власник викенд куће ближе описане у ставу првом изреке пресуде, и кат. парцеле бр. аа КО ГГ пов. 0.03,98 ха, на којој је изграђена викенд кућа, што је тужилац дужан признати туженом. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.400,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.бр.268/06 од 20.2.2006. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Општинског суда у Бајиној Башти П.бр.323/05 од 4.11.2005. године.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Ужицу у законском року изјавио је ревизију тужилац због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У поступку пред општинским судом утврђено је, што међу странкама није ни спорно, да су тужилац АА и сада пок. ПП, сестра туженог ББ, 1.9.1961. године, закључили брак, али је исти по споразумном предлогу брачних другова разведен правноснажном пресудом Окружног суда у Београду П.бр.2246/83 од 7.6.1983. године. У току трајања брачне заједнице на кат. пар. бр. аа КО ГГ, укупне површине 56 м², власништво оца сада пок. ПП, тужилац АА и ПП изградили су спорну викенд кућу укупне пов. 56 м², која се састоји од 1 гараже и 1 подрума у приземљу, 1 кухиње са нишом, 1 собе, 1 купатила, 1 предсобља и 1 терасе на спрату куће.

Утврђено је, што се ревизијом не може побијати, да су након развода брака тужилац АА и сад. пок. ПП 1987. године, споразумно извршили деобу заједничке имовине. Наиме, сада пок. ПП је у писменој изјави без датума понудила тужиоцу споразум да тужиоцу припадне након развода брака кућа коју је тужилац правио са својим оцем и путничко возило, а њој спорна викенд кућа која је изграђена на плацу њених родитеља. Ову понуду сада пок. ПП тужилац је прихватио у писаној изјави од 25.3.1977. године у којој је навео да не полаже никаква материјална а ни друга права на викенд кући подигнутој на имању сада пок. ПП1 (оца пок. ПП). Зато је правилан закључак нижестепених судова да је између тужиоца и сада пок. ПП закључен споразум о деоби имовине коју су стекли у браку и да је према истој спорна викенд кућа припала сада пок. ПП, те да иста не представља њихову заједничку имовину.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, према коме су се тужилац АА и сада пок. ПП писменим уговором споразумели о деоби брачне тековине тако што је спорна викендица припала њој у власништво

правилно је примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење сувласништва на спорној викендици по основу брачне тековине и усвојен против тужбени захтев туженог ББ који је оглашен оставинским решењем за законског наследника сада пок. ПП да је власник исте.

Наиме, спорна викендица стечена је за време трајања брачне заједнице тужиоца АА и сада пок. ПП, и она је представљала њихову заједничку имовину у смислу одредбе члана 321. Закона о браку и породичним односима до 25.3.1987. године када су они споразумно извршили деобу заједничке имовине тако што је иста припала у својину сада пок. ПП па је стога тужени ББ по основу наслеђа, као законски наследник сада пок. ПП стекао право својине на истој. Зато наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Ревизијом тужилац у суштини побија утврђено чињенично стање које се према изричитој одредби члана 398. став 2. ЗПП, ревизијом не може изјавити.

Са ових разлога, Врховни суд је применом члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз